

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Ofiary Przepływstw](#) > [Prawa Ofiar – W Poszczególnych Państwach](#) > 1 -
Moje prawa jako ofiary przepływstwa

1 - Moje prawa jako ofiary przepływstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przepływstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przepływstwie?

Przed złożeniem zawiadomienia o popełnieniu przepływstwa ofiara może uzyskać informacje na temat przysługujących jej praw na stronie internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (Bundesministerium für Justiz) ([tutaj](#)) oraz pod numerem linii interwencyjnej dla ofiar przepływstw (Opfernotruf) bądź na interwencyjnej stronie internetowej dla ofiar przepływstw (0800 112 112 lub [tutaj](#)).

Ofiara przepływstwa ma prawo do uzyskania informacji o przysługujących jej prawach od właściwych organów. Co do zasady informacje te powinny zostać udzielone ofierze na początku postępowania przygotowawczego. Jeżeli ofiara jest uprawniona do korzystania z usług wsparcia ofiar przepływstw świadczonych przez organizację udzielającą takiego wsparcia, zostanie pouczona o tym prawie przed pierwszym przesłuchaniem. Wezwanie do stawienia się na przesłuchaniu również będzie zawierało informacje na temat tych usług wsparcia oraz adresy odpowiednich organizacji udzielających wsparcia ofiarom przepływstw. Ofiara zostanie ponadto pouczona o przysługującym jej prawie do obecności na przesłuchaniu zaufanej osoby.

Ofiary przepływstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, ofiary małoletnie oraz ofiary, w przypadku których można wydać zakaz zbliżania się zgodnie z § 38a ust. 1 ustawy o policji bezpieczeństwa (Sicherheitspolizeigesetz – SPG) w celu ich ochrony przed przemocą, uznaje się za ofiary wymagające szczególnego traktowania. Oznacza to, że przysługują im dodatkowe prawa; w szczególności przed przesłuchaniem ofiary i złożeniem przez nią zeznań należy ją pouczyć o przysługującym jej prawie do:

- przesłuchania – w miarę możliwości – przez osobę tej samej płci;
- żądania, aby usługi tłumaczenia ustnego podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego i sądowego były, w miarę możliwości, świadczone przez osobę tej samej płci;
- odmowy odpowiedzi na pytania dotyczące szczegółów przepływstwa, np. w przypadku przepływstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, jeżeli ofiara uzna, że nie mają one znaczenia dla sprawy. Ofiara może jednak zostać zobowiązana do udzielenia odpowiedzi na te pytania, jeżeli jej zeznania będą miały szczególnie istotne znaczenie, biorąc pod uwagę przedmiot postępowania;
- bycia przesłuchiwaną w ramach postępowania przygotowawczego i sądowego w sposób uwzględniający potrzeby ofiary;
- zwrócenia się o wyłączenie jawności rozprawy;
- uzyskania informacji o ucieczce lub zwolnieniu domniemanego sprawcy z aresztu śledczego lub jego ponownym zatrzymaniu;
- obecności zaufanej osoby podczas przesłuchania.

Szczegółowe informacje można znaleźć w broszurach przygotowanych przez organizacje udzielające wsparcia ofiarom przepływstw, które zostaną udostępnione ofierze przez policję. Ofiara może być również pewna, że informacje o przysługujących jej prawach zostaną jej udzielone ustnie.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przepływstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje

prawa?

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW zapewnia ofiarom przestępstw porównywalne prawa we wszystkich państwach członkowskich UE. Prawa te przysługują ofiarom niezależnie od ich obywatelstwa.

Aby ułatwić zgłaszanie przestępstw w przypadku ich popełnienia w innym państwie członkowskim UE, zawiadomienia o popełnieniu takich przestępstw składane w państwie miejsca zamieszkania ofiary zostaną przekazane przez prokuratora właściwemu organowi w państwie członkowskim miejsca popełnienia przestępstwa.

Ofiara jest również uprawniona do nieodpłatnych usług tłumaczeniowych w toku postępowania karnego.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Ofiara przestępstwa musi zostać bezzwłocznie pouczone o przysługujących jej prawach. Informacje te dotyczą:

- praw przysługujących ofierze w toku postępowania karnego;
- danych kontaktowych i usług świadczonych przez organizacje udzielające wsparcia ofiarom przestępstw;
- możliwości dochodzenia odszkodowania od sprawcy;
- możliwości wnioskowania o kompensatę od Skarbu Państwa.

Jeżeli ofiara jest uprawniona do korzystania z usług wsparcia ofiar przestępstw świadczonych przez organizację udzielającą takiego wsparcia, zostanie pouczone o tym prawie przed pierwszym przesłuchaniem. Wezwanie do stawienia się na przesłuchaniu również będzie zawierało informacje na temat tych usług wsparcia oraz adresy odpowiednich organizacji udzielających wsparcia ofiarom przestępstw. Ofiara zostanie ponadto pouczone o przysługującym jej prawie do obecności na przesłuchaniu zaufanej osoby. Bardziej szczegółowe informacje można znaleźć w ulotkach i broszurach przygotowanych przez organizacje udzielające wsparcia ofiarom przestępstw, które zostaną udostępnione ofierze przez policję. Ofiara może być również pewna, że informacje o przysługujących jej prawach zostaną jej udzielone ustnie.

Ofiary przestępstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, ofiary małoletnie oraz ofiary, w przypadku których można wydać zakaz zbliżania się zgodnie z § 38a ust. 1 ustawy o policji bezpieczeństwa w celu ich ochrony przed przemocą, mają prawo do otrzymania, przed przesłuchaniem i złożeniem zeznań, informacji o prawie do:

- przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego – w miarę możliwości – przez osobę tej samej płci;
- żądania, aby usługi tłumaczenia ustnego podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego i sądowego były, w miarę możliwości, świadczone przez osobę tej samej płci;
- odmowy odpowiedzi na pytania dotyczące szczegółów na przykład przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, jeżeli ofiara uzna, że nie mają one znaczenia dla sprawy. Ofiara może jednak zostać zobowiązana do udzielenia odpowiedzi na te pytania, jeżeli jej zeznania będą miały szczególnie istotne znaczenie z uwagi na przedmiot postępowania;
- bycia przesłuchiwaną w ramach postępowania przygotowawczego i sądowego w sposób uwzględniający potrzeby ofiary;
- zwrócenia się o wyłączenie jawności rozprawy;
- otrzymania informacji o ucieczce lub zwolnieniu sprawcy z aresztu śledczego lub jego ponownym zatrzymaniu;
- obecności zaufanej osoby podczas przesłuchania.

Po złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa ofiara otrzyma pisemne potwierdzenie jego złożenia. Będzie na nim widniał numer referencyjny. Jeżeli ofiara przestępstwa skontaktuje się z właściwym komisariatem policji i powoła się na ten numer referencyjny, zostanie skierowana do funkcjonariusza policji prowadzącego jej sprawę. Ofiara może również posłużyć się policyjnym numerem referencyjnym, aby skontaktować się z prokuratorem prowadzącym jej sprawę.

Prokuratura będzie informowała ofiarę przestępstwa o istotnych ustaleniach dokonywanych w toku postępowania. Ofiara przestępstwa zostanie na przykład powiadomiona o wydaniu przez właściwe organy postanowienia o

umorzeniu postępowania lub o tym, że właściwe organy rozważają możliwość zastosowania środków alternatywnych wobec zwykłego postępowania karnego. Ofiara przestępstwa ma również prawo wglądu do akt sprawy.

Sąd poinformuje ofiarę o terminie i miejscu rozprawy, jeżeli ofiara wniosła uprzednio o udzielenie tego rodzaju informacji lub jeżeli przystąpiła do postępowania w charakterze powoda cywilnego.

Osoby, które w wyniku umyślnego przestępstwa padły ofiarą aktu przemocy lub wobec których skierowano groźbę karalną, oraz osoby, których integralność seksualna została naruszona lub wobec których dopuszczono się nadużycia stosunku zależności przy popełnieniu takiego przestępstwa, a także ofiary wymagające szczególnego traktowania zostaną z urzędu poinformowane przez właściwe organy o ucieczce lub zwolnieniu tymczasowo aresztowanego domniemanego sprawcy lub o jego ponownym zatrzymaniu. W pozostałych przypadkach ofiara zostanie poinformowana o takim zdarzeniu jedynie na wniosek. Informacje udzielone przez policję lub prokuratora muszą obejmować odpowiednie podstawy zwolnienia oraz wskazywać, czy wobec domniemanego sprawcy zastosowano łagodniejsze środki jako wariant alternatywny wobec aresztowania.

Ofiara zostanie również, na wniosek, bezzwłocznie poinformowana o ucieczce lub zwolnieniu sprawcy z zakładu karnego, jak również o pierwszej przepustce udzielonej sprawcy. Ofiara zostanie również powiadomiona o ujęciu sprawcy, który dopuścił się ucieczki. Zostanie ona również poinformowana o nałożeniu na sprawcę określonych obowiązków w chwili zwolnienia w celu ochrony ofiary.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa/dochodzenia lub w czasie procesu)?

Jeżeli ofiara przestępstwa nie włada dostatecznie biegle językiem niemieckim, przysługuje jej prawo do nieodpłatnego skorzystania z pomocy tłumacza ustnego. Pomoc ta będzie dostępna podczas przesłuchania lub rozprawy. Ponadto ofiara przestępstwa ma również prawo do otrzymania pisemnego tłumaczenia istotnych pism procesowych składających się na akta sprawy (pisemnego potwierdzenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, powiadomienia o umorzeniu dochodzenia wraz z uzasadnieniem, odpisu wyroku oraz wyroku nakazowego).

Usługi wsparcia ofiar przestępstw obejmują wsparcie tłumaczeniowe i są finansowane ze środków Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje, oraz by właściwie mnie zrozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

Organ ma obowiązek udzielania pouczeń o przysługujących ofierze prawach i prowadzenia przesłuchań w zrozumiały sposób. Musi zatem dostosować treść pouczeń i pytań do potrzeb i zdolności ofiary. Po udzieleniu pouczeń ofiara zostanie zapytana, czy w pełni zrozumiała ich treść.

Jeżeli ofiara przestępstwa nie włada dostatecznie biegle językiem niemieckim, przysługuje jej prawo do nieodpłatnego skorzystania z pomocy tłumacza ustnego. Pomoc ta będzie dostępna podczas przesłuchania lub rozprawy. Ponadto ofiara przestępstwa ma również prawo do otrzymania pisemnego tłumaczenia istotnych pism procesowych składających się na akta sprawy (pisemnego potwierdzenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, powiadomienia o umorzeniu dochodzenia wraz z uzasadnieniem, odpisu wyroku oraz wyroku nakazowego).

W przypadku ofiar niesłyszących lub niemych zapewnia się obecność tłumacza języka migowego. W stosownych przypadkach ofierze zapewnia się również możliwość komunikacji na piśmie lub w inny odpowiedni sposób.

Wszelka niepełnosprawność jest uwzględniana przy ocenie, czy ofiarę należy uznać za wymagającą szczególnego traktowania, który to status wiąże się z przyznaniem szczególnych praw. Ograniczenia wynikające z niepełnosprawności można zrekompensować przez prawo do pomocy prawnej.

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

Ofiara może się skontaktować z organizacją udzielającą wsparcia ofiarom przestępstw. Istnieją wyspecjalizowane organizacje dla ofiar przemocy domowej i uporczywego nękania, ofiar handlu ludźmi, a także ofiar małoletnich. Aby pomóc ofiarom przestępstw w skontaktowaniu się z odpowiednią organizacją, utworzono linię interwencyjną dla ofiar przestępstw finansowaną ze środków Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (0800 112 112 oraz <http://www.opfer-notruf.at/>), która zapewnia nieodpłatnie całodobowe wsparcie.

Niektórym ofiarom przysługuje prawo do skorzystania z usług wsparcia psychospołecznego i prawnego dla ofiar przestępstw.

Ofiary przemocy domowej lub uporczywego nękania uzyskają wsparcie ze strony wyspecjalizowanych organizacji, takich jak ośrodki interwencji w przypadkach przemocy domowej (*Interventionsstelle gegen Gewalt in der Familie*) czy ośrodki ochrony przed przemocą (*Gewaltschutzzentren*). W przypadku nałożenia przez policję zakazu zbliżania się (*Betretungsverbot*) informacja ta zostanie przekazana lokalnemu ośrodkowi interwencji w przypadkach przemocy domowej lub lokalnemu ośrodkowi ochrony przed przemocą. Pracownicy tych organizacji skontaktują się z ofiarą i zaoferują jej wsparcie obejmujące sporządzenie planu bezpieczeństwa i udzielenie porady prawnej (w szczególności w zakresie złożenia wniosku o zastosowanie środka zabezpieczającego) oraz wsparcie psychospołeczne.

Ofiara może się również bezpośrednio skontaktować z ośrodkiem interwencji lub z jednym z ośrodków ochrony przed przemocą. Prawo do uzyskania pomocy przysługuje ofierze nawet przed wszczęciem postępowania przez policję lub przed złożeniem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Ofiary przemocy domowej lub uporczywego nękania uzyskają wsparcie ze strony wyspecjalizowanych organizacji, takich jak ośrodki interwencji w przypadkach przemocy domowej (*Interventionsstelle gegen Gewalt in der Familie*) czy ośrodki ochrony przed przemocą (*Gewaltschutzzentren*). W przypadku nałożenia przez policję zakazu zbliżania się (*Betretungsverbot*) informacja ta zostanie przekazana lokalnemu ośrodkowi interwencji w przypadkach przemocy domowej lub lokalnemu ośrodkowi ochrony przed przemocą. Pracownicy tych organizacji skontaktują się z ofiarą i zaoferują jej wsparcie obejmujące sporządzenie planu bezpieczeństwa i udzielenie porady prawnej (w szczególności w zakresie złożenia wniosku o zastosowanie środka zabezpieczającego) oraz wsparcie psychospołeczne.

We wszystkich pozostałych przypadkach należy samodzielnie skontaktować się z odpowiednią organizacją udzielającą wsparcia ofiarom przestępstw.

Jak chroni się moją prywatność?

Ofierze przysługują wielorakie prawa gwarantujące ochronę jej prywatności w jak największym stopniu pomimo zasady jawności postępowania sądowego.

Przykładowo ofiara ma prawo podać adres do doręczeń, który różni się od jej faktycznego adresu zamieszkania. Sąd musi również zapewnić, by dane osobowe ofiary występującej w charakterze świadka nie zostały ujawnione.

Niedozwolone jest publikowanie treści akt, a podczas rozprawy niedozwolone jest dokonywanie nagrań lub przeprowadzanie transmisji radiowych lub telewizyjnych ani też nagrywanie materiałów wideo lub fotografowanie.

Sąd może wyłączyć jawność rozprawy, jeżeli jest to konieczne do ochrony prywatności ofiar i świadków.

Ofierze przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności przysługuje prawo do odmowy odpowiedzi na pytania dotyczące szczegółów zdarzenia, chyba że informacje te mają kluczowe znaczenie dla sprawy. W wyjątkowych przypadkach istnieje nawet możliwość złożenia zeznań w charakterze świadka anonimowego, jeżeli ujawnienie tożsamości naraziłoby życie, zdrowie, integralność cielesną lub wolność ofiary lub innych osób na

poważne niebezpieczeństwo. Podczas składania zeznań przed sądem świadkowie mogą nawet zmienić swój wygląd w sposób uniemożliwiający rozpoznanie (o ile nadal będzie można obserwować ich mimikę twarzy).

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Prawo dostępu do usług wsparcia ofiar przestępstw nie jest uzależnione od złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Oznacza to, że ofiara może się skontaktować z organizacją udzielającą wsparcia ofiarom przestępstw przed złożeniem zawiadomienia. W razie potrzeby organizacja ta może udzielić ofierze wsparcia przy składaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Również dostęp do usług oferowanych przez linię interwencyjną dla ofiar przestępstw (0800 112 112) nie jest uzależniony od złożenia zawiadomienia.

Środki ochrony osobistej – jeśli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakie rodzaje ochrony są dostępne?

Dostępne są różne środki ochrony świadków zapewniające różny stopień ochrony, w zależności od charakteru zagrożenia, na jakie narażony jest świadek. Na przykład ochrona świadka zapewniana przez policję bezpieczeństwa (*Sicherheitspolizei*) obejmuje elementy prewencyjne i ochronne, takie jak wzmożone patrole, obserwacja świadka lub zapewnienie świadkowi zakwaterowania w lokalu objętym ochroną. Najbardziej kompleksową formą ochrony jest objęcie świadka programem ochrony świadków.

Kto może mi zapewnić ochronę?

Organy bezpieczeństwa odpowiadają za zapewnienie ochrony osobistej świadkom i ofiarom.

Wsparcie i porady można uzyskać od organizacji udzielających wsparcia ofiarom przestępstw. Istnieją wyspecjalizowane organizacje dla ofiar przemocy domowej i uporczywego nękania, ofiar handlu ludźmi, a także ofiar małoletnich. Aby pomóc ofiarom przestępstw w skontaktowaniu się z odpowiednią organizacją, utworzono linię interwencyjną dla ofiar przestępstw finansowaną ze środków Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (0800 112 112 oraz <http://www.opfer-notruf.at/>), która zapewnia nieodpłatnie całodobowe wsparcie.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Jeżeli w toku postępowania pojawią się nowe okoliczności (np. w wyniku informacji otrzymanych od organizacji udzielającej wsparcia ofiarom przestępstw), prokurator lub sąd muszą udokumentować nową ocenę sytuacji ofiary i faktycznie przyznać jej prawa związane ze statusem ofiary wymagającej szczególnego traktowania.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Policja kryminalna, prokurator i sąd mają obowiązek właściwego uwzględnienia praw, interesów i narażenia ofiar. Wszystkie organy prowadzące postępowanie karne muszą przez cały czas trwania postępowania zapewniać poszanowanie godności osobistej ofiar przestępstw oraz przysługującego im prawa do ochrony prywatności. Tego rodzaju ogólny obowiązek ochrony interesów ofiary obejmuje również niedopuszczenie do wyrządzenia ofierze krzywdy w wyniku samego postępowania karnego. Ochrona ta jest zapewniana również przez przyznanie ofierze szczególnych praw, np. prawa do przesłuchania w sposób uwzględniający potrzeby ofiary lub do wyłączenia jawności rozprawy, a także przez zakaz ujawniania zdjęć lub danych osobowych ofiary.

Jakie środki ochrony są dostępne dla najbardziej bezbronnych ofiar przestępstw?

Ofiary przestępstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, wszystkie ofiary małoletnie oraz ofiary, w przypadku których można wydać zakaz zbliżania się zgodnie z § 38a ust. 1 ustawy o policji bezpieczeństwa, uznaje się za ofiary wymagające szczególnego traktowania.

Wszystkie pozostałe ofiary również mogą otrzymać ten status ze względu na wiek, stan psychiczny, stan zdrowia oraz charakter i szczególne okoliczności przestępstwa.

Oprócz praw przysługujących wszystkim ofiarom ofiary wymagające szczególnego traktowania mają również prawo do przesłuchania – w miarę możliwości – przez osobę tej samej płci w toku postępowania przygotowawczego. Ponadto, mają one prawo do tego, aby usługi tłumaczenia ustnego podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego i sądowego były, w miarę możliwości, świadczone przez osobę tej samej płci; Mogą odmówić odpowiedzi na pytania dotyczące szczegółów przestępstwa, jeżeli uznają, że nie mają one znaczenia dla sprawy, bądź odpowiedzi na pytania dotyczące okoliczności o bardzo osobistym charakterze. W toku postępowania przygotowawczego i sądowego ofiary wymagające szczególnego traktowania zostaną przesłuchane – na ich wniosek – w sposób uwzględniający ich potrzeby. Mogą się zwrócić o wyłączenie jawności rozprawy. Ofiarom wymagającym szczególnego traktowania zawsze może towarzyszyć podczas przesłuchania zaufana osoba.

Jeżeli istnieje obawa, że przesłuchanie świadka na rozprawie nie będzie możliwe ze względów faktycznych lub prawnych, na wniosek prokuratora sąd organizuje przesłuchanie z uwzględnieniem przesłuchania świadka przez stronę przeciwną. W tym celu sędzia wydający nakaz aresztowania i odpowiedzialny za zapewnienie ochrony sądowej przesłuchuje świadków w toku postępowania przygotowawczego przy udziale (znajdujących się w innym miejscu) stron postępowania i ich pełnomocników przy użyciu sprzętu technicznego do transmisji obrazu i dźwięku. W stosownych przypadkach do przesłuchania świadków można powołać biegłego. Należy zadbać, aby – w miarę możliwości – ofiara nie spotkała oskarżonego ani innych uczestników postępowania. Zarejestrowany materiał wideo z przeprowadzonego przesłuchania z uwzględnieniem przesłuchania świadka przez stronę przeciwną może być następnie przedstawiony na rozprawie zamiast kolejnego przesłuchania. Takie ochronne przesłuchania świadków w toku postępowania przygotowawczego można zastosować również podczas rozprawy głównej.

Podczas rozprawy sąd może w wyjątkowych przypadkach – na przykład ze względu na ochronę świadków – nakazać oskarżonemu opuszczenie sali rozpraw na czas przesłuchania świadka pod warunkiem przekazania następnie oskarżonemu informacji o wszystkich zdarzeniach mających miejsce pod jego nieobecność, w szczególności o wszelkich złożonych w tym czasie oświadczeniach.

Ofiary wymagające szczególnego traktowania należy bezzwłocznie poinformować o zwolnieniu lub ucieczce zatrzymanego lub tymczasowo aresztowanego sprawcy lub o jego ponownym zatrzymaniu. Na wniosek ofiara zostanie również poinformowana o ucieczce lub zwolnieniu sprawcy z zakładu karnego, jak również o pierwszej przepustce udzielonej sprawcy.

Jestem osobą małoletnią. Czy przysługują mi szczególne prawa?

Ofiary małoletnie są zawsze uznawane za wymagające szczególnego traktowania.

W toku postępowania przygotowawczego przysługuje im prawo do przesłuchania – w miarę możliwości – przez osobę tej samej płci. Ponadto, mają one prawo do tego, aby usługi tłumaczenia ustnego podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego i sądowego były, w miarę możliwości, świadczone przez osobę tej samej płci; Mogą odmówić odpowiedzi na pytania dotyczące szczegółów przestępstwa, jeżeli uznają, że nie mają one znaczenia dla sprawy, bądź odpowiedzi na pytania dotyczące okoliczności o bardzo osobistym charakterze. W toku postępowania przygotowawczego i sądowego ofiary wymagające szczególnego traktowania zostaną przesłuchane – na ich wniosek – w sposób uwzględniający ich potrzeby. Małoletnich, których integralność seksualna mogła zostać naruszona, należy zawsze przesłuchiwać w sposób uwzględniający ich potrzeby. Mogą się zwrócić o wyłączenie jawności rozprawy. Podczas przesłuchania może im towarzyszyć zaufana osoba.

Ofiary wymagające szczególnego traktowania należy bezzwłocznie poinformować o zwolnieniu lub ucieczce zatrzymanego lub tymczasowo aresztowanego sprawcy lub o jego ponownym zatrzymaniu. Na wniosek ofiara zostanie również poinformowana o ucieczce lub zwolnieniu sprawcy z zakładu karnego, jak również o pierwszej

przepustce udzielonej sprawcy.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi przysługują?

Osobie, której małżonek lub zarejestrowany partner, partner życiowy, krewni w linii prostej, siostra, brat lub inna osoba pozostająca na jej utrzymaniu stracili życie wskutek przestępstwa, przysługuje prawo do skorzystania z usług wsparcia psychospołecznego i prawnego dla ofiar przestępstw. Zasada ta ma zastosowanie również wówczas, gdy w wyniku przestępstwa zginął inny członek rodziny osoby, która była świadkiem zdarzenia.

Osobie, której małżonek lub zarejestrowany partner, partner życiowy, krewni w linii prostej, siostra, brat lub inna osoba pozostająca na jej utrzymaniu stracili życie wskutek przestępstwa, przysługuje prawo do skorzystania z usług wsparcia psychospołecznego i prawnego dla ofiar przestępstw. Zasada ta ma zastosowanie również wówczas, gdy w wyniku przestępstwa zginął inny członek rodziny osoby, która była świadkiem zdarzenia.

Jeżeli w wyniku przestępstwa zginęła osoba, na której utrzymaniu z mocy prawa pozostawała ofiara, przysługuje jej potencjalnie prawo do uzyskania wsparcia na mocy ustawy o kompensacie dla ofiar przestępstw. Tego rodzaju wnioski o wsparcie rozpatruje Federalny Urząd do Spraw Społecznych i Osób Niepełnosprawnych (Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen).

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa – jakie prawa mi przysługują?

W przypadkach, w których mogło dojść do naruszenia integralności cielesnej lub seksualnej dzieci lub nastolatków, wsparcia w postępowaniu karnym udziela się również ich opiekunom.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Jakie są warunki korzystania z mediacji? Czy będę bezpieczny/bezpieczna podczas mediacji?

Policja, prokurator lub sędzia muszą uwzględniać interesy ofiary i informować ją o przebiegu postępowania, w tym o wszelkich środkach alternatywnych wobec zwykłego postępowania karnego stosowanych w przypadku przestępstw lekkiej i średniej wagi. Jeżeli prokurator rozważa zastosowanie takich środków alternatywnych, musi zapewnić ofierze możliwość wyrażenia opinii, jeżeli jest to konieczne do ochrony jej praw i interesów, w szczególności prawa do odszkodowania.

Prokurator może się zwrócić do przeszkolonych mediatorów z właściwych organizacji o udzielenie sprawcom i ofiarom wsparcia za pośrednictwem mediacji. Mediację można przeprowadzić wyłącznie za zgodą ofiary, chyba że przedstawione przez ofiarę powody odmowy przystąpienia do mediacji są niedopuszczalne w kontekście postępowania karnego. Uzyskanie zgody ofiary nie jest konieczne, jeżeli sprawca nie ukończył 18. roku życia.

Przystąpienie ofiary do mediacji wymaga jej zgody. Mediacja odbywa się z poszanowaniem interesów ofiary. W stosownych przypadkach w celu ochrony interesów ofiary, w szczególności prawa do odszkodowania, ofierze zostanie zapewniona możliwość złożenia oświadczenia.

W toku mediacji ofierze przysługuje prawo do obecności zaufanej osoby. Ofiarę należy bezzwłocznie pouczyć o przysługujących jej prawach oraz poinformować o organizacjach udzielających wsparcia ofiarom przestępstw.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

Prawa ofiar w postępowaniu karnym są uregulowane w kodeksie postępowania karnego (Strafprozessordnung – StPO). Dostęp do kodeksu i wszystkich innych ustaw można uzyskać nieodpłatnie za pośrednictwem [systemu informacji prawnej Republiki Austrii](#).

■ Ostatnia aktualizacja: 02/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub

informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.